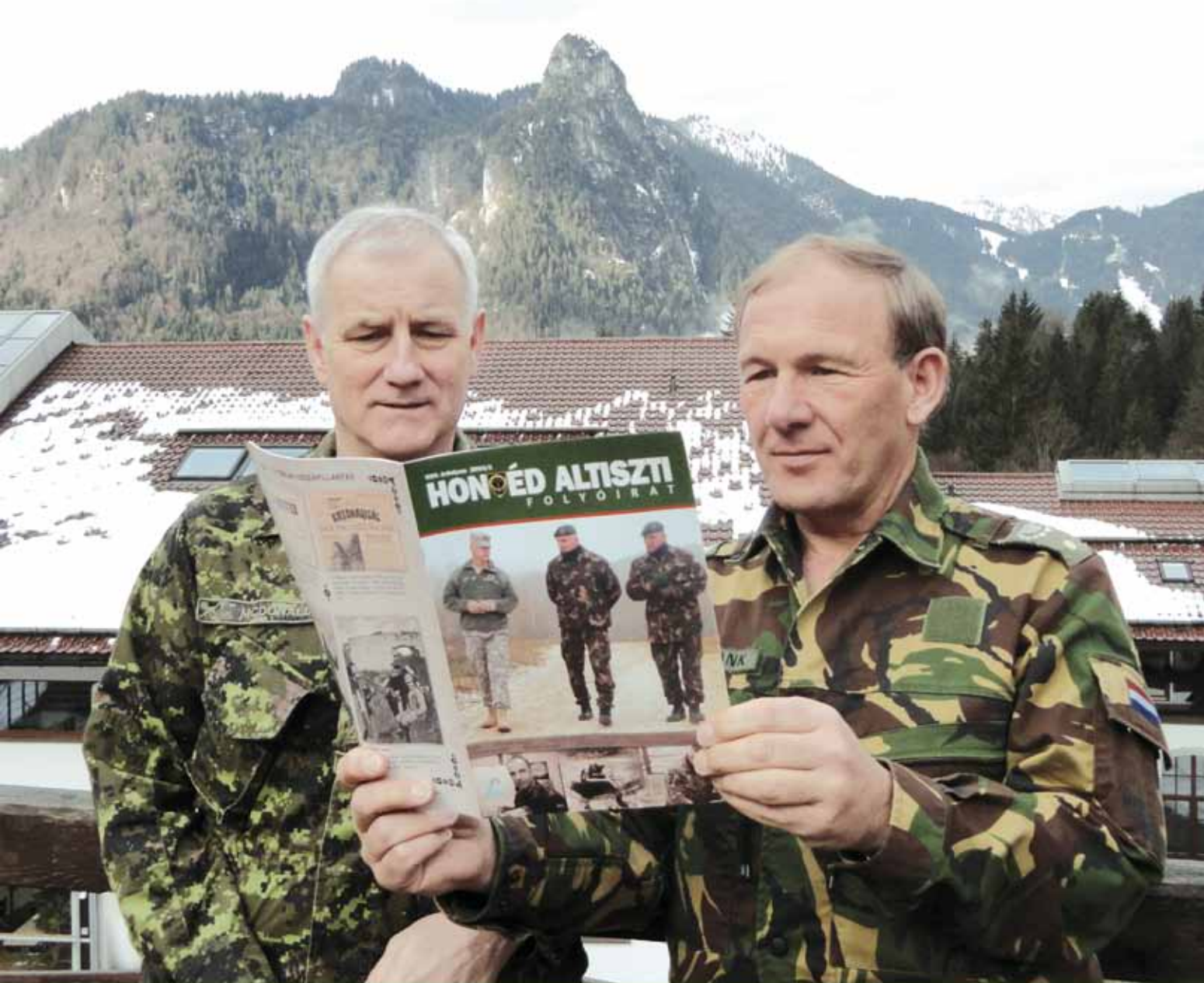

XXV. évfolyam | 2013/2

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

A 2013-as év egyik fő célkitűzése az altiszti kar megerősítése	2
Szövetséges katonák szolgálata Bosznia-Hercegovinában	3
MH-zászlóaljharccsoport: „harcra kész!”	4
Az MH KFOR Kontingens 8. váltás szolgálatellátása napjainkban	6
A 24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóalj „Kopár Hegyek 2012” gyakorlata	7
Minden működő kapcsolat alapját az őszinteség és a bizalom jelenti	10
Egyesített balkáni hadszíntér (poszterkommentár)	11
Altisztek nemzetközi missziókban (poszter)	12
Végvári katonák a haza szolgálatában	14
Megfelelni a kihívásoknak	15
Humánuszlógálati szaktevékenység: fókuszban a személyi állomány és a katonacsatládok	16
Korszakokon és generációkon át a hivatás és a nemzet szolgálatában	18
Húsvéti gondolatok...	20
Ha felhangzik az „Örmester Úr!”	21
Az ének akkor lesz valóban imádság, ha belülről fakad	22
Humor, rejtvény	23

A 2013-AS ÉV EGYIK FŐ CÉLKITŰZÉSE AZ ALTISZTI KAR MEGERŐSÍTÉSE

A címként szereplő fenti mondat 2013. január 31-én hangozott el az éves miniszteri-vezérkarfőnöki értékelő-feladatszabó értekezleten. A honvédelmi miniszter által ismertetett célkitűzés is egyértelműen rávilágít arra, hogy a Magyar Honvédség társadalmi szintű elismertségének emelése mellett, a Magyar Honvédség első vezetése elkötelezett az altiszti kar megerősítésében. Ez a kérdés is napirendre került azon az altisztek számára történelminek mondható találkozón, melyen dr. Hende Csaba fogadott engem mint a Magyar Honvédség vezénylőzászlósát. A fél órára tervezett – azonban jóval hosszabb ideig tartó – megbeszélés keretén belül jelentettem az altiszti kar jelenlegi helyzetéről és arról a jövőképről, amelyben mi, altisztek látjuk helyünket és szerepünket a Magyar Honvédség rendszerében.

A megbeszélés részét képezte még az altisztekkel kapcsolatos napi aktualitások áttekintése, és a miniszter úr érdeklődött a minket érintő problémákról is. Már a megbeszélés alatt tovább erősödött bennem a meggyőződés, hogy a tárca vezetőjének határozott célkitűzése az altiszti kar megerősítése. Ismerve az állományt foglalkoztató és a bennünket érintő problémákat, azon fáradozik, hogy a magyar katonák megkapják az őket illető elismerést mind anyagi, mind erkölcsi területen. Jelenttem még, hogy véleményem szerint a Magyar Honvédség megújulásának, fejlődésének az egyik alapja a felkészült, szilárd erkölcsi és szolgálati értékekkel bíró, motivált altiszti kar lehet. A vezénylőzászlósi karral közösen mi ebben az irányban dolgozunk, így támogatjuk a parancsnokokat, a vezetőket a döntéseik előkészítésében és azok végrehajtásában.

Egyetértettünk abban is, hogy büszkék lehetünk az altiszti kar nemzetközi műveletekben, külszolgálati missziókban mutatott kiemelkedő szerepvállalására is. Ezt a NATO egyik rangidős altisztje is elismerte a közelmúltban. Dave Preeper főtörzszászlós, a JFC Brunssum rangidős altisztje méltatta a magyar altisztek munkáját egy 2013. január 25-én részemre küldött levelében. A Magyar Honvédség vezénylőzászlósaként folyamatos és rendszeres a kapcsolattartásom a NATO rangidős altisztjeivel. A tapasztalatok alapján bátran mondhatom, hogy alaptalanul nem dicsérnek meg senkit sem! Véleményünkkel a NATO altiszti stratégiájának szellemében, hitelesen, a valóságot tükrözően igyekeznek támogatni a szövetségi rendszerben szolgálatot teljesítő altiszti állományt. Számunkra minden elismerés, őszinte szó fontos. Ugyanakkor meg vagyok győződve arról, hogy egy altiszt nem a „high-tech” felszereléstől, esetleg a miénkhez képest magasabb illetménytől lesz altiszt, hanem attól a hivatástudattól, elkötelezettségtől és magas fokú felkészültségtől, amit a haza szolgálata megkíván tőle.

Kriston István főtörzszászlós

SZÖVETSÉGES KATONÁK SZOLGÁLATA BOSZNIA-HERCEGOVINÁBAN

Scott N. Haymaker főtörzszászlós (Command Sergeant Major) 18 éves korában csatlakozott az Amerikai Egyesült Államok fegyveres erejéhez. Végigjárta az altisztképzés összes intézményét, elvégezte a szükséges tanfolyamokat. Öt év aktív katonai rendész szolgálat után a Pennsylvanai Nemzeti Gárda „részmunkaidős” tagja lett. A civil életben bűnügyi nyomozótisztként folytatta a hivatását. Az eltelt évek alatt, amikor szükség volt rá, külszolgálati missziókban vett részt. Így katonai rendészként szolgált az első öbölháborúban, majd 2002-ben az SFOR zászlaja alatt láthatjuk Tuzlában. Később, 2007-ben Irakban szolgált kilenc hónapot. Többször vett részt hosszabb-rövidebb kihelyezéseken Németországban, Olaszországban, Panamában és Koreában.

Véleménye szerint mindegyik misszió kihívás a katona számára, hiszen folyamatosan változik a kora, gyarapszik a megszerzett tapasztalata. Az első missziójában még közlegényként vett részt, míg Irakban már egy katonarendész század első őrmestere volt. Lord dandártábornok felkérésére került jelenlegi beosztásába, és lett a NATO Szarajevói Parancsnokság parancsnokának rangidős altisztje. A vezénylőzászlós főbb teendői közé tartozik egyebek mellett a bosznia-hercegovinai haderő reformjának altiszt vonatkozású feladataiban való részvétel, tanácsadás és mentorálás a helyi haderő

Jean-Paul Kalbusch főtörzszászlós
(Fotó: Asperján Ákos zászlós)

A Nyugat-Balkán több évtizede a nemzetközi politika és természetesen a média érdeklődésének középpontjában áll. Jelenleg NATO- és EUFOR-alárendeltségben lévő katonák teljesítenek fegyveres külszolgálatot Bosznia-Hercegovinában. A nemzetközi katonai erők központja a Szarajevó melletti Camp Butmir tábor területén található. A két katonai misszió a „Berlin plusz” egyezmény alapján jól megfér egymás mellett, sőt hatékonyan egészítik ki egymást. Írásunk a két nemzetközi szervezet rangidős altisztjeinek munkájába és napi elfoglaltságába nyújt betekintést.

Haymaker főtörzszászlós (jobbról a második) (Fotó: Dana Smith zászlós)

altisztjei irányában, illetve személyes példáján keresztül szerepmóddal megmutatása. E téren parancsnoka maximálisan támogatja, így együttműködésük követendő példát mutat a beosztott altisztvezénylőzászlós-parancsnok kapcsolatrendszer hogyanjának és mikéntjének tekintetében.

Haymaker főtörzszászlós a legnagyobb kihívást az új gondolkodásra való átállásban látja. Az altisztekről kialakult régi képet korszerűsíteni kell, és ebben a command team (vezetői csapat) koncepciót ajánlott követni. Korunk altisztjei már újabb értékek és egyben újabb felelősségek hordozói is. E szerint ajánlott szerepüket, feladataikat kidolgozni és a gyakorlatban alkalmazni.

Jean-Paul Kalbusch főtörzszászlós (Regimental Sergeant Major) az EUFOR-parancsnokság vezénylőzászlósja. Az altiszt szintén 18 évesen, 1977-ben csatlakozott a luxemburgi hadsereghez, amiben jelenleg kb. 150 altiszt teljesít szolgálatot. A Belgiumban (Arlon) levő Altishti Akadémia másfél éves lövészképzését elvégezve felderítő-alegységhez

került. A luxemburgi hadsereg külföldi szolgálatra vonatkozó szabálya szerint katonák nem pályáznak egyéni beosztásokra, hanem alkalmazásukat az előjárók, parancsnokaik döntenek el, majd azt követően kötelesek a feladatot végrehajtani. Így Kalbusch főtörzszászlós már szolgált négy hónapot a Kongói Demokratikus Köztársaságban, fél évet CIMIC-beosztásban a KFOR állományában.

A főtörzszászlós nagyon fontosnak tartja munkájában, hogy kiemelt rendezvényeken az ő vezényletével tevékenykedik a nemzetközi állomány, és hogy az EUFOR parancsnokának személyesen adhat tanácsokat, fogalmazhat meg javaslatokat altiszt kérdéseken túl protokolláris ügyekben is.

Mindkét vezénylőzászlós egyetért abban, hogy az altiszteknek az élen állva kell vezetni az állományt. Ez vonatkozik a testnevelési foglalkozásokra, a képzésre, kiképzésre vagy bármilyen munkavégzésre. A személyes példamutatást nagyon fontosnak tartják.

Dr. Murinkó Attila mk. alezredes

MH-ZÁSZLÓALJHARCCSOPORT: „HARCRA KÉSZI!”

Mint ahogy a HAF 2012/1. számában megjelent cikkben (Mindöröké „CREVAL”, 7. oldal) utaltam rá, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 62. Lövészzászlóaljának bázisán létrehozott MH ZHCS (MH-zászlóaljharccsoport) a rövid nyári szabadságot követően folytatta felkészülését az október elején sorra kerülő NATO CREVAL (Combat Readiness Evaluation of Land Headquarters and Units – a NATO Szövetséges Európai Főparancsnokságának alárendeltségébe tartozó, szövetségi műveletekre ajánlott és kijelölt, zászlóaljszintű szárazföldi alegységek alkalmazási készenlétének felmérési és értékelési rendszere) megmértetésére.

A kiképzés újraindítása harcászati gyakorlattal egybekötött lőgyakorlattal kezdődött július utolsó két hetében. A felkészítés keretén belül az állomány végrehajtott 18 szakasz- (védelem, támadás, halogatás) és 6 századszintű kötelék-lőgyakorlatot, melyek közül a védelmi feladatok éjszaka is levezetésre kerültek. A lövészetek közötti szünetben a megerősítő vegyimentési modul vezetésével a vegyimentéssel kapcsolatos tevékenységet is gyakoroltál a századok. A kéthetes kiképzésre az E-CAS- (Emergency Close Air Support – azonnali légi támogatás kérése) gyakorlat végrehajtása tette fel a koronát, az MH 59.

Lövészet

Szentgyörgyi Dezső Repülőbázisról érkező JAS-39 Gripen segítségével. A kijelölt – különböző szintű – parancsnoki állomány lehetőséget kapott az angol nyelvű légi támogatás kérésének begyakorlására. A helyőrségbe történő visszacsoportosítást követően szakkiképzéseket hajtottunk végre, illetve a törzs felkészültségét is lemértük augusztus végén a „Bocskai Fokos 2012” törzsvezetési gyakorlaton. A század-összekovácsolás időszakát a sérülések imitálására is alkalmas MILES-rendszer (Multiple Integrated Laser Engagement System – lézeres szimulációs rendszer) tette még élet-szerűbbé. A zárógyakorlat kezdetén

két egymással szemben álló csoportra osztották az állományt: kékkekre és pirosakra. A parancsnokok cselekvési szabadságának biztosítása érdekében az alegységek nem előre megtervezett harcot vívtak egymással, hanem ott a helyszínen kellett minden eseményre – mint például ellenséges felderítő katonák megjelenésére – reagálni. Az alapvető támadási és védelmi feladatok irányítására és tervezésére mindkét fél felállított egy zászlóalj vezetési pontot. Szeptember közepére az MH ZHCS teljes állományának és technikai eszközeinek befejeződött a vásárhelyi helyőrségbe történő áttelepítése, és kezdetét vette a zászlóalj összekovácsolása, amely egy 72 órás ellenőrző foglalkozással zárult. A gyakorlat célja a zászlóalj és a kiegészítő modulelemek tevékenységének összehangolása volt. A harcvezető központot biztosító erők, valamint az előretolt alegységek a Sándorfalva közelében található lő- és gyakorlótéren foglalták el a számukra kijelölt területet, ahol begyakorolták az összpontosítási körletben végrehajtandó feladatokat (közelbiztosítás megszervezése, áteresztőpontok üzemeltetése, veszélyjelzésekre történő ténykedés), valamint felkészültek a lövészetekre. A légvédelmi szakasz a „Meteor” automatikus irányítású célrepülőgépek segítségével végzett

Vegyimentés

célfelderítést, és a körlet légvédelmi biztosítását is megtervezték. A „harcvonal” mögötti területen maradt erők ezalatt járőrözési és biztosítási feladatokat gyakoroltak, míg a három napig folyamatosan üzemeltetett EÁP-on (ellenőrző-áteresztő pont) a bázisra érkező személyeket és gépjárműveket ellenőrizték. A több hónapos megfeszített felkészülésnek köszönhetően október elejére az MH ZHCS készen állt a megmérettetésre.

Az ellenőrzést a 114/2010. számú HM HVKF-intézkedés alapján hajtották végre. Magyar részről 30 fő alkotta a csoportot az MH Összhaderőnemi Parancsnokságról, illetve az alárendelt szervezetek állományából. A madridi parancsnokságról nemzetközi megfigyelőként érkezett 3 francia főtiszt, akik az ide vonatkozó NATO-utasítások alapján felügyelték a CREVAL-ellenőrzés szabályos végrehajtását.

Helikopteres kirakás

Az első, adminisztratív fázis az okmányok, illetve a személyi állomány ellenőrzését foglalta magába, illetve a technikai és fegyverzeti eszközök hadrafoghatóságát vette górcső alá. A gyakorlati fázis ellenőrzése közben a harccsoport képességeit közel 100 olyan bejátszott harcászati szituációban mérték fel, amelyekkel a zászlóalj műveleti területen is találkozhat. Az incidensek kezelése komplex végrehajtást követelt az állománytól, hiszen a törzsre a tervezés, irányítás és koordináció hárult, mialatt a feladatok végrehajtásához több szakasz és modul összehangolt munkájára volt szükség. A fiktív események

igen széles skálán mozogtak, és magukba foglaltak a menekülteket ért IED- (Improvised Explosive Devices – rögtönzött robbanószerkezetek) támadástól a PR- (Personel Recovery – célszemély kimentése) feladaton keresztül a vegyiannyalggal szennyezett terepszakasz kijelöléséig számtalan mozzanatot, de még a műszaki modul TMM-3 típusú hidrakókészletének egy elemét is lerakták. Az ellenőrzés utolsó napján az MH ZHCS ellenséges légideszant felszámolását kapta feladatául, melyet két századharcsoport összehangolt mozgatásával, éleslövészeti mozzanatokkal valósított meg. A háromnapos ellenőrzés egy zászlóaljszintű logisztikai feltöltéssel zárult, amely a logisztikai terület értékelésének egyik pontját képezte.

A 2012-ben végrehajtott ellenőrzés a következő végeredménnyel zárult:

- „A” kiváló (felkészülés és tervek)
- „B” jó (hadművelet)
- „C” jó (logisztikai)
- „D” kiváló (híradó-informatika)
- „E” kiváló (adminisztráció)

Össességében az MH ZHCS-I. a NATO CREVAL-ellenőrzésre megfelelően felkészült. Az AFS VII. (Allied Command Europe Force Standards – NATO Szövetséges Európai Főparancsnokságának alárendeltségébe tartozó, szövetségi műveletekre felajánlott és kijelölt, zászlóaljszintű szárazföldi aegységek követelményrendszere) kötetben foglaltaknak megfelelően az ellenőrcsoport területvezetői által adott értékelések alapján, a NATO-monitorok véleményével összhangban a harccsoport „Combat Ready – Harcra kész” minősítést szerzett, mely az elkövetkező 3 évre érvényes. Természetesen a nemzeti korlátozások figyelembevétele elengedhetetlenül szükséges volt a sikerhez, hiszen ennek hiányában nem lettünk volna képesek az AFS VII. kötetben foglaltaknak megfelelni. A zászlóalj előtt álló következő lépés a feltárt hibák feldolgozása és kiküszöbölése, illetve az elért kiképzési szint megtartása.

Gombos Sándor törzsszázlós

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzsszázlós, a Magyar Honvédség vezénylőszázlósja
Tagok:
Balog Sándor főtörzsszázlós
Berek Zsolt törzsszázlós
Bogya Sándor törzsszázlós
Dr. Murinkó Attila mk. alezredes
Papp András törzsszázlós
Sashalmi Zoltán törzsszázlós
Tóth László főtörzsszázlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság

Felelős vezető:

Dr. Bozsonyi Károly ügyvezető
Kiadói főszerkesztő: Zsalakó István
Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán
Korrektor: Eszes Boldizsár
Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin
Arculatterv: Szabó Bettina
Címlapterv, poszter: Dani Márton
Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella
A szerkesztőség címe:
1087 Budapest, Kerepesi út 29/B
Telefon: 272-02, 459-5355,
fax: 459-5354
e-mail cím: altiszti@hm.gov.hu
kisszoltan@armedia.hu

A nyomtatás a kft. saját nyomdájában készült.

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál digitális könyvtárában és a www.parbeszed.hm.gov.hu portálon

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

A lapban megjelenő közlemények tartalma nem feltétlenül esik egybe a HM Honvéd Vezérkar adott kérdésben kialakított álláspontjával. Ettől függetlenül helyt adunk a témában megjelenő más szakmai nézőpontoknak is, amennyiben azok a megoldás irányába hatnak.

AZ MH KFOR KONTINGENS 8. VÁLTÁS SZOLGÁLATELLÁTÁSA NAPJAINKBAN

Írásomban a Magyar Honvédség KFOR Kontingens 8. váltásának (továbbiakban: MH KFOR KONT-8) helyzetét szeretném bemutatni. Mielőbb a részletekre rátérek, röviden összefoglalom a kontingens váltásra történő felkészülés főbb mozzanatait, elemeit. A Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka a 296/2012. számú intézkedésében határozta meg az MH KFOR KONT-8 kijelölésével, összeállításával, felkészítésével és váltásával, valamint műveleti területen a készenlét elérésével kapcsolatos feladatokat.

A kontingens műveleti feladata elsősorban a békefenntartó feladatban való részvétel, így a válságkezelési és békefenntartó tevékenységekkel összhangban tömegkezelés, fegyverbegyűjtés, objektumvédelem, VIP személy kísérése, összekötő-megfigyelő feladatok végzése a KFOR-parancsnok részére, továbbá részvétel harcászati, műveleti tartalék erő biztosításában az EUFOR ALTHEA-művelet számára (Bosznia-Hercegovina). Nemzeti feladata a kontingens vezetése, valamint a Koszovó területén diszlokáló alegységek és a KFOR-parancsnokságokon szolgálatot teljesítő egyéni beosztású katonák logisztikai, pénzügyi ellátása.

Az MH KFOR KONT-8 bázisát elsősorban a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár állományába tartozó Művelettámogató Műszaki Zászlóalj, másodsorban pedig a dandár többi alegysége adja. A speciális beosztásokat ellátó személyeket az MH Összhaderőnemi Parancsnokság alárendelt katonai szervezeteiből választották ki. 2012. áprilisban indult a belső pályázat az állomány kiválasztása érdekében, majd következtek a kötelező egészségügyi szűrővizsgálatok, fizikai felmérések. Szeptemberben kezdődtek el az egyéni alapfelkészítések, októberben a központi egyéni szakfelkészítések, novemberben pedig a kötelező kiképzések. November végén, a sikeresen meg-

tartott zárógyakorlat után került sor a személyi beszélgetésekre, az állomány véglegesítésére, beosztásba helyezésére. A beöltöztetést, a védőoltások felvételét és a pszichológiai felkészítést követően 2012. decemberben elérték a hazai készenlétet. 2013. január 31-én történt meg a kontingens ünnepélyes búcsúztatója Hódmezővásárhelyen, majd február 28-án, az átadás-átvétel lezárulását követően, elérték a készenlétet a műveleti területen.

A kontingens – a portugál vezetésű zászlóaljparancsnokság műveleti irányítása alatt – március 1-jén vette át a szolgálatot. A kikerkezést követően komoly kiképzési fázisok vártak katonáinkra, amelyek során együtt kellett működniük a többi nemzet katonáival, eszközeivel. A pristinai Slim Lines táborból Camp Vrelóba oszlopmenetet hajtottak végre, mely során századszintű CRC-feladatot végeztek portugál ellenerővel, majd Mi-171-es, Black Hawk és Super Puma katonai helikopterekkel kiképzési feladatokat hajtottak végre. Mitrovicában bejárták a járőrözési útvonalakat, amely során minden fontos momentumot, helyet felderítettek, rögzítettek.

Március elején részt vettek a „Silver Saber” gyakorlaton Camp Vrelóban, ahol az első napon sza-

kaszinten gyakorolták be a helikopterekkel történő területelhagyást, illetve területre való érkezést (száraz begyakorlással, repülés nélkül). A második napon vízagyúkisérést hajtottak végre szakaszkötelékekben, gyakorolták a működés és alkalmazás lehetőségeit, valamint részt vettek egy Fire Phobia gyakorlaton, amelyet a portugál fél vezetett le. A harmadik napon – olasz parancsnokság alatt – CRC-feladatokat végeztek századkötelékben, amelyen török és olasz század is részt vett. Az ellenerőt egy portugál és egy amerikai szakasz képezte; a támogatószakasz szakaszkötelékben, BTR-80 harcjárművekkel gyakorolta egy vízagyú kísérést, biztosítását.

A kontingens vezénylőzászlóalattól, Bán Miklós törzszászlóstól kapott információk alapján a személyi állomány a fokozott szolgálattal járó leterheltséget, valamint a nemzetközi kiképzéseket jól bírja. Logisztikai, ételmezési ellátásuk nagyon magas szintű. A kapcsolattartás lehetősége a családtagokkal a rendelkezésre álló informatikai eszközökön és a Humánszolgáltató és Családtámogató Irodákon keresztül jól működik.

*Papp András törzszászlós,
az MH 5. Bocskai István Lövészdandár
vezénylőzászlósa*

A 24. BORNEMISSZA GERGELY FELDERÍTŐ ZÁSZLÓALJ KOPÁR HEGYEK 2012 GYAKORLATA

„Durmania hadat üzent Grembelország kormányának. November 16-án rendkívüli állapotot és általános mozgósítást rendeltek el mindkét országban – ...az átkelés után megkezdte az előrevonást, közben a grembel hadsereg tüzérszázaljai ...” „FELADAT: A hadosztály fedező- biztosító zónájában az 5. dandár előtt a 24. felderítő-zászlóaljtól 3 mélységi felderítőcsoport és 3 felderítő járőr alkalmazása, a támadást végrehajtó durman 1. gépesített dandár előrevonásának és szétbontakozásának felderítésére.”

„VÉGREHAJTÁS: Alkalmazás ideje: 3 nap.

Csapatfelderítő járőr: A peremvonalon történő átjutás után derítse fel a felderítő szervek későbbi kivonásához szükséges lehetséges helikopter-leszállóhelyet...

Mélységi felderítőcsoport: A kirakási körletbe való megérkezés után, biztosított álcázott menet végrehajtásával jusson el az ügynökkel való kapcsolatfelvétel helyszínére...

Az idézet végrehajtás része egyértelművé teszi, hogy miért is kell a felderítőknak szívósnak, elhivatottnak, elszántnak stb., és ami a legfontosabb, összetartónak lenniük. Ahhoz, hogy ezt a pár soros feladatot sikeresen végre tudjuk hajtani, sok időt kell eltölteni a gyakorlótereken hidegben, melegben, esőben, hóban, szárazságban. Kimondatlanul is tudjuk, hogy a feladat megkezdésekor törölnek az étkezési létszámból... Ahhoz kell sok munka és kitartás, hogy visszakerüljünk.

A csobánkai gyakorlótérre a „Kopár Hegyek 2012” gyakorlat ke-

retén belül 2012. november 26-án érkezünk meg. A gyakorlat tulajdonképpen az előző hét szerdáján befejeződött hajdúhadházi „Rejtett Portya 2012” gyakorlat folytatása volt. Amit sík terepen már jól begyakoroltunk az előző három hétben, azt most hegyi körülmények között is végrehajtjuk, kiegészítve hegyi (mászási, ereszkedési) és túlélési alapismeretekkel. A gyakorlat megkoronázását jelentette a fent említett háromnapos alkalmazás. A „Rejtett Portya 2012” gyakorlat első hetében a Nemzeti Közszerződési Egyetem (NKE) honvédtisztjelöltjei, a „Kopár Hegyek” gyakorlat két hetében pedig a dandár alárendeltségébe tartozó lövészászlóalj felkészített nem szervezetszerű felderítő katonái is részt vettek.

A következőkben a részt vevő katonák szemszögéből, a saját feladatokról elmondottak alapján látatom az eseményeket.

1. foglalkozás: Figyelés, fülelés

Farkas János főtörzsőrmester (foglalkozásvezető): – Alapvető felderítési mód. Tulajdonképpen minden egyes katona kötelessége és feladata a figyelés. A felderítő-alegység-nél ez egy összetettebb művelet, mivel többnapos alkalmazásról is beszélhetünk. A megfelelő gyülekezési körlet felderítése, elfoglalása, berendezése és biztosításának megszervezése után a kapott feladat függvényében a csoportparancsnok a biztosítókkal derítette fel a legalkalmasabb figyelő helyét.

Póti János törzsőrmester (foglalkozásvezető): – A figyelő típusa a feladat függvénye. Lehet többnapos kiépített vagy pár órás; egynapos végrehajtás során elég a hevenyészett rejtett figyelő üzemeltetése. Ezek után kezdődött meg a szakmai munka mind a parancsnok, mind a katonák számára. Megszervezték a váltások és jelentések rendjét, mozzanatokat gyakoroltak be felfedés esetére tartalék körletek kijelölésével, figyelési vázlatokat készítettek, figyelési naplókat vezettek, jelentéseket tettek.

Kreininger Attila törzsőrmester (végrehajtó, 5/62 lövészászlóalj, 1. század): – Saját tapasztalataim alapján a lövészalegység-nél eddig ritkán alkalmaztuk a rejtett figyelőt. A jól kiképzett felderítő kollégák által könnyen és viszonylag gyorsan elsajátítottuk a „REFI” által támasztott követelményeket és kiépítésnek módjait. A legnehezebb feladat talán a legjobb hely megtalálása. Mindent összegezve: élveztem és sok újat tanultam, ami a későbbiek folyamán megkönnyítheti és javíthatja a munkámat.

2. foglalkozás: Azimutmenet

Kulcsár Miklós főtörzsőrmester (foglalkozásvezető): – A foglalkozás anyagát a katonák könnyen elsajátították, mivel ismeretfrissítő foglalkozásról van szó. Erősíti a csapatszellemet és az egymás iránti toleranciát. Mit értek ezalatt? Például a vázlat készítése során eltérő vélemények alakulnak ki, hogy melyik tereptárgyat érdemes levenni a térképről; a

javaslatokat meg kell beszélni, érvelni kell az alternatívák mellett. A menet végrehajtása során gyakorolták a járőrözést, a menetalakzatokat és a különböző beosztásokban történő tevékenységet. A töréspontokról be kellett jelentkezniük, így is gyakorolva a rádióforgalmazás szabályait, valamint felvételeket kellett készíteniük, ami egyértelműen bizonyította a feladat teljesítését.

Czövek Sándor főtörzsőrmester (foglalkozásvezető): – A feladat végrehajtása, tervezése és a 35 kilométeres erdős-hegyes terepen történő menet erősítette a csoportok közötti versenyszellemet. Segítette a bajtársiasságot, mivel a csoportokban lévő katonák nem egyforma fizikai erőnlétben voltak és így a csoport szellemisége ösztönözte a „gyengébbeket” a táv teljesítésére. Összességében ez a foglalkozás fejlesztette legjobban a katonák összekovácsolását, és nem igényelt nagy anyagi ráfordítást. Ami negatívum, hogy a szélsőséges időjárási körülményeknek a rendszeresített felszerelésünk nem volt mindig kellően ellenálló...

Bakos Béla szakaszvezető (végrehajtó, 5/24 BGFZ, csapatfelderítő század): – Mindenképpen fontos foglalkozásnak tartom. A vázlat elkészítése során megismertük, vagyis javarészt átismételtük a térkép, a tájoló használatát. A közösen végzett munka, úgymint a vázlat elkészítése és a menet végrehajtása, egymás segítése, erősítette a csoportszellemet és növelte az összekovácsoltságot.

3. foglalkozás: Túlélés – harcképesség megóvása

Gál Gábor főtörzsőrmester (foglalkozásvezető): – A túlélés-foglalkozáson az életben maradáshoz legszükségesebb technikákat tanulták meg és gyakorolták be a katonák. Megismerték a vízszerezés technikáit, megtanulták, hogy hegyvidéki területen hol és hogyan juthatnak megfelelő folyadékhoz az életben maradáshoz. A megszerzett vizet a természetben fellelhető dolgokkal tisztították meg, hogy fogyasztható legyen.

Pócs László szakaszvezető (foglalkozásvezető): – A természetben található anyagokból megtanultak tüzet

gyújtani. Megismerték a tűzrakások alapelveit, fajtáit, azok előnyeit. Rávilágítottunk, hogy a katonánál lévő eszközöknek – bakancsfűző, öv stb. – még milyen funkciójuk lehet a túlélés során. A menedék készítésénél különös figyelmet fordítottunk arra, hogy csak a késükkel és a természetben található anyagokból készítsenek menedéket, olyat, amely megvédi őket az esőtől, szélről, fagytól, akár több napon keresztül is.

Szabó István Attila szakaszvezető (végrehajtó, 5/24 BGFZ, csapatfelderítő század): – A víznyerésnél az indián kutat emelném ki, amikor is egy földbe ásott gödör oldalába szűrt botokkal nyertünk vizet. Itt nagyon fontos a megfelelő hely kiválasztása, hogy megtaláljuk a természetes vízgyűjtő területet. Pocsolyavíz tisztítottunk a környéken található moha, homok és a tűzből maradt faszén segítségével. A „tisztítóberendezésen” addig szűrtük a vizet, mígnem „teát” tudtunk főzni belőle egy kis fenyőtűlevél és csipkebogyó felhasználásával. Mindenki megkóstolta, és nem is volt annyira rossz.

4. foglalkozás: Túlélés – élelemszerzés

Nagy János szakaszvezető (foglalkozásvezető): – A felderítőkre fokozottan jellemző, hogy az alaprendeltetésből adódóan sokat tartózkodnak a természetben. Viszont ezek az ismeretek minden katonának szükségesek, hiszen bármikor kerülhetünk olyan helyzetbe, hogy jól jöhet a megszerzett ismeret. Most csak alapszinten ismerkedtek meg a természetben fellelhető táplálékokkal, azok elkészítésével és tartósításával. Megtanulták, melyek azok a gombák, bogycok, virágok, növények, amelyek ehetőek és melyek azok, amelyek mérgezőek.

Montvai Krisztián szakaszvezető

(foglalkozásvezető): – Megismerték az állatok szokásait, azok elfogásának módjait különböző csapdák segítségével. Vadon élő állat helyett házi tyúk feldolgozását és elkészítését gyakorolták be. Megtanítottuk, hogy milyen szükségeszközöket tudnak készíteni a természetben, hogy könnyebben boldoguljanak.

Nógrádi Attila őrmester (végrehajtó, 5/3 lövészászlóalj, 1. század): – Számomra nagyon tanulságos volt, mivel olyan élelemszerzési és állatfeldolgozási technikákat sajátítottam el, amelyek lehetővé teszik a túlélést bármilyen körülmények között. A foglalkozás során megtanultam az ehető és mérgező gombákat, növényeket felismerni. Készítettünk csapdákat különböző állatok elejtéséhez és a megszerzett hús tartósítására alkalmas füstölőt és szárítót.

5. foglalkozás: Elszakadás, helikopter-leszállóhely felderítése-biztosítása, átszivárgás, utánpótlásfogadás

Bándi Áron főhadnagy (foglalkozásvezető): – A foglalkozás célja volt megismertetni a felderítő szervek kijuttatását, bevonását, illetve tevékenységüket az együttműködés során. További célkitűzésünk volt még, hogy a zászlóaljunknál régebben szolgálatot teljesítő katonák a meglévő ismereteiket felújítsák, valamint a felderítő-zászlóaljhoz nemrég érkezett és a nem szervezetszerű felderítő katonák is elsajátítsák és készség szinten tudják alkalmazni a tanultakat.

Fehér Gábor szakaszvezető (foglalkozásvezető): – A feladatokat ellenséges környezetet feltételezve és bonyolult terepviszonyok között oktattuk. Oktatás tárgyát képezte továbbá az ellenséges peremvonalon való átszivárgás, a kapott feladat végrehajtása nappal és éjszaka, majd a saját csapatokhoz történő visszaszivárgás. A foglalkozások során a felderítő-zászlóaljnál rendszeresített optikai és éjjellátó eszközöket használták a katonák.

Tóth László szakaszvezető (végrehajtó, 5/24 BGFZ, felderítőszázad): – Összességében a foglalkozás nagyon hasznos volt. Mindenkinek kellett parancsnoki munkát végezni, és

a csoporton belül is minden feladatot el kellett látni. Az értékelés folyamatos volt, a hibákat javították a foglalkozásvezetők, de előbb mindig a csoport véleményét kérdezték, hogy észrevettük-e a saját hibáinkat, majd következett az ő értékelésük.

6. foglalkozás: Hegyi alapkiképzés (mászás, ereszkedés)

Kulin Krisztián zászlós (foglalkozásvezető): – Ezen a foglalkozáson a mászási technikákat és természetesen az ereszkedés technikáját sajátították el a katonák. A feladat végrehajtásához szükséges volt a felszerelés megismerése, a kötések-csomózások begyakorlása. Az időjárás kezdetben még a kegyeibe is fogadott bennünket és így katonáink megtanulhatták az alapvető eljárásokat egy mesterséges falon. A katonák nagy része még nem hajtott végre ilyen foglalkozást, ezért döntöttünk e helyszín mellett. Ereszkedésnél nagyon nehéz a reflexmozdulatokat tudatos mozdulatokká átalakítani, ami adott helyzetben teljesen ellentétes a megszokottal.

Nagy Tibor főtörzsőrmester (foglalkozásvezető): Amellett, hogy a katonák elsajátították a hegyvidéki terep leküzdéséhez szükséges technikákat, erősödött önbizalmuk és magabiztosságuk, valamint növelték stressztűrő képességüket, ami szükséges más szakfeladatok ellátásához is.

Kocsis Csanád tizedes (végrehajtó, 5/24 BGFZ, felderítőszázad): – En

még soha nem ereszkedtem vagy másztam, így hát be is voltam „parázva”. A száraz begyakorlás jó volt. Felkészültünk a csomózásokból, az ereszkedési technikát begyakoroltuk egy kisebb lejtőn, ott még ment is, de gondolataim már a mászófalnál voltak. Először nem sikerült magam rávenni, hogy lemenjek a falon... Szerencsére a kiképzők és a csoport tagjai kellő motivációt és biztatást adtak, hogy teljesítsem a feladatot. A feladat teljesítése felemelő érzés és meghatározó élmény volt.

Összegzés

Endrész Tamás főtörzsőrmester (végrehajtó, 5/39 lövészzászlóalj, 3. század): – Mivel még nem vettem részt hegyi kiképzésen, így minden foglalkozáson bővültek ismereteim. A lövészalegységeknél nem jellemző, hogy az élelmet maguknak kell megszerezniük és elkészíteniük a katonáknak. A túlélés-foglalkozásokon tanultakat, a már említett élelemszerzést, a különböző túlélési fortélyokat sokunk fogja alkalmazni harcászati foglalkozásokon, extrém körülmények között. Az azimutmenet általunk is jól ismert és gyakran végrehajtott feladat volt. Az ellenségtől való elszakadás, a helikopterleszállóhely biztosítása és a kiemelés a lövészalegységek eljárásához nagyban hasonlít. A rejtett figyelőket nálunk a mesterlövészrajba beosztott állomány alkalmazza, de érdekes volt megismerni a felderítők egyik fő tevékenységét. Számomra a legtöbb új ismeretet a mászás- és ereszkedésfoglalkozás nyújtotta.

Zárógyakorlat

„Felderítők az egri várnál”: vasárnap 14:00-kor a zászlóaljparancsnok kiadta harccparancsát, 17:00-kor a csoport- és rajparancsnokok adták ki saját harccparancsukat. A csapatfelderítő rajok feladata volt, hogy a peremvonalon történő átjutás után derítsék fel a felderítő szervek későbbi kivonásához szükséges lehetséges helikopter-leszállóhelyeket, továbbá területátvizsgálás során keressenek adattároló konténereket, derítsenek fel útvonalakat és üzemeltessenek rejtett figyelőket.

A mélységi felderítőcsoportok feladataikat az „URAL típusú szállítóhelikopterrel” való kirakásuk után kezdték meg. Biztosított, álcázott menettel jutottak el az ügynökkel való kapcsolatfelvétel helyszínére. Az ügynöktől kapott információt feldolgozták és jelentették, majd rejtett figyelőt üzemeltettek.

A csoportok induláskor számozott borítékokat kaptak, amikben (ellenséges harc- és gépjárművekre, valamint létszámra vonatkozó) feladatok és adatok szerepeltek. Az alájátszócsoporthoz kerültek ki az ügynökök, kiserejű ellenségek, lázadócsoporthoz, harckocsi- és tüzérekötelékek. A jelzéseket teherautóval és gyalogosan végezték, ahol is az aktuális szám kirakásával adtak utasítást a csoportoknak a megfelelő borítékok felnyitására.

A zászlóaljtorsz kijelölt állománya a beérkezett információkat osztályozta, elemezte, értékelte, és az előljáró információigényére válaszolva megtették a jelentéseket.

Köszönet

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a Magyar Honvédség Altiszti Akadémiának az ellátásért. A katona teljesítményét, motivációját nagyban befolyásolja, hogy a napi feladat végén kulturáltan tisztálkodhat, bőséges és finom élelemhez jut, valamint meleg helyen pihenhet. Az MH Altiszti Akadémia ezt profi módon biztosította számunkra.

A lövészzászlóaljak nem szervezteszerű felderítő katonái képzésének egyik állomása volt ez a gyakorlat; a résztvevők nagyon jól teljesítettek. A zászlóaljakat képviselő katonák – akik zömmel altisztek voltak – a tanultakat kellőképpen tudják alkalmazni lövészalegységükönél, és beosztott katonáikat fel tudják készíteni a kapott felderítési feladatra.

A dandár egészségügyi központ állományából valós egészségügyi biztosításra kivezényelteknek szerencsére nem sok dolguk akadt, de már a jelenlétük is megnyugtató volt mindenki számára.

*Szabó Sándor törzsászlós (5/24. BGFZ-vezénylőzászlós)
Fotó: Bán Attila főtörzsőrmester*

Mesterségem címere: vezénylőzászlós

MINDEN MŰKÖDŐ KAPCSOLAT ALAPJÁT
AZ ŐSZINTESÉG ÉS A BIZALOM JELENTI

A Magyar Honvédség Civil-katonai Együtműködési és Lélektani Művelési Központja nem kisebb feladatot tűzött ki lobogójára, mint a civil lakossággal, a helyi hatóságokkal és a különböző szervezetekkel történő együttműködés szervezését, fenntartását és fejlesztését hazai és missziós környezetben egyaránt. Ennek a szervezetnek a vezénylőzászlósa Tóth Zoltán törzszászlós.

Főtörzsőrmesteri rendfokozatban Tapolcán

Zoltán családján belül az egyenruhaviselés nem volt idegen. Szülei az államvasutakat erősítették, de a tágabb rokonság körében többen szolgáltak fegyveres szervezetekben. Hivatásos katonaként Zoltán nyitotta a sort. Tizennégy évesen, más ötlet híján hirtelen Szabadszálláson találta magát mint növendék, az akkori MN 650. számú Szakmunkásképző Iskolában. 1981 szeptemberét írjuk ekkor.

A szokásos „Jelöljön meg három helyőrséget, az egyik legyen dunántúli!” mondat valószínűleg sok katonai oktatási intézményben végzett egykori hallgató számára ismerős. Zoltán is megkapta a kérdést, a jelölést meg is tette, amihez gratuláltak, hogy ilyen kifinomult érzékkel Tapolca mellé (is) letette a voksát, majd jött a való világ. 1985-ben az 1. harckocsizászlóalj állományába helyezték, századtechnikusi

beosztásba. Rengeteget tanult ebben az időben, kevés kis szabadidejét eldobva leérettsgézett. Ez persze jelentősen csökkentette a népszerűségét a kollégák körében, hiszen akkortájt még nem volt túl nagy kultúrája az értelmiségi(-bb) tiszthelyetteszint elérésének. Talán ez is közrejátszott abban, hogy 1994-ben megbízták a zászlóaljparancsnok technikai helyettesi beosztás ellátásával, természetesen az eredeti mellett. Ez lehetett az utolsó lökés sok vele együtt dolgozónak, hogy sportot űzzenek „a Tóth (akkor még főtörzsőrmester) nyakának kitörésére” tett kísérletekből. Finoman szólva sem volt elég érett a rendszer, hogy egy ilyen beosztásban egy főtörzsőrmestert el tudjon viselni. Ez a két év elég motiváció volt ahhoz, hogy egy időre megszakadjon az aktív kapcsolat Zoltán és Magyar Honvédség között. A tartalék állományban töltött idejét ismét tanulással és tapasztalatszerzéssel töltötte, majd, akkor már köztisztviselőként, élt a felkínált lehetőséggel, hogy ismét magára vehesse az egyenruhát. Remek érzés volt számára higgadtan, a kerítésen kívüli világot is megismerve visszaállni a sorba.

A vezénylőzászlósi rendszert óvatosan kezdte figyelni, hiszen akkor még nem sikerült közel férközni azokhoz, akiktől tanulhatott

volna. Viszont a sors megint kegyes volt hozzá; a segítség egy új barát formájában érkezett. Gervai János törzszászlós rengeteg dologra világított rá, nagy segítséget adva Zoltánnak az évek során.

Valamikor a 2000-es évek végén már megfogalmazódott Zoltánban, hogy ennél sokkal több van benne, de a lehetőség csupán tavaly nyílt meg, hogy megmértesse önmagát. Katonai szervezetének állománytábla-változása után parancsnoka javaslatára fogadta el a kínálózó lehetőséget. 2003 óta – leszámítva a külszolgálatokat – szinte egymás mellett dolgoztak Szilágyi ezredessel, jól ismerik egymást. Ennek a működő kapcsolatnak az alapját az őszinteség és a bizalom képezi, és persze a téreőr, hogy mindig elérhető legyen... Zoltán hisz benne, hogy ezek nélkül nem képes hatékonyan támogatni egymást a parancsnok és a vezénylőzászlós.

A következő években Tóth törzszászlós szeretné megerősíteni az alakulat altisztjeinek elfogadottságát, készül egy újbóli külszolgálatra, de keresi a lehetőségét egy esetleges hosszabb idejű külföldi szolgálatteljesítésnek is. Tervei között szerepel még a tanulás, bár ez annyira a velejárója ennek a feladatnak, hogy véleménye szerint ezt nem is kellene külön kiemelni.

Berek Zsolt törzszászlós

Misszióban Afganisztánban (jobbról az első)

Altisztek nemzetközi katonai missziókban

EGYESÍTETT BALKÁNI HADSZÍNTÉR

A Magyar Honvédség kiemelt feladatai közé tartozik a NATO-, az ENSZ-, az EBESZ-, az EU-, az AU- vagy a speciális megállapodás alapján létrehozott (pl. MFO-) missziókban való szerepvállalás. A Magyar Honvédség számára az első igazából nagy létszámot kitevő állománykategóriákat magában foglaló misszió 1995. december végétől vette kezdetét. A NATO számára is elsőnek mondható összhaderőnemi, *Joint Endeavour* misszió IFOR (Implementation Force) néven íródott be a hadtörténelem lapjaira. Ennek keretén belül a Magyar Honvédség Műszaki Kontingense elsődlegesen, átmeneti jelleggel hidakat emelt a kulcsfontosságú kommunikációs vonalakra, beleértve a Száva folyón átívelő két fő közlekedési utat. Így került a *Zsuzsanna-híd* is a média címlapjaira. Továbbá magyar műszaki katonák – együttműködve olasz műszakiakkal – részt vettek Tuzla és Zvornik között egy fontos vasúti vonal felújításában. Majd egy év elteltével következett az SFOR, ami később, 2004 decemberében átvett a mai EUFOR katonai misszióhoz. Közben az országtól délre lévő Koszovóban is szükségessé vált a nemzetközi katonai és rendőri jelenlét.

A Honvéd Altiszti Folyóirat mostani számában a nyugat-balkáni hadszínterről válogattunk össze felvételeket, annak érdekében, hogy szemléltessük altisztjeinknek a nemzetközi vállalásban betöltött helyét és szerepét. Napjainkban a Magyar Honvédség vonatkozásában három katonai misszióról beszélhetünk ebben a térségben. Bosznia-Hercegovi-

nában a NATO HQ Sarajevo (a NATO Szarajevói Parancsnoksága) és az EUFOR (az EU katonai ereje), míg Koszovó területén a KFOR-misszió látja el feladatát.

A következőkben néhány gondolatban összefoglalom a poszteren látható felvételeket. A bemutatott képek természetesen csupán felvillantást tudnak adni a nyugat-balkáni missziókban szolgálatot teljesítő magyar altisztek munkájának széles tevékenységi köréből. A *fő képen* egy rendvédelmi feladatra (eredetiben Crowd Riot Control – CRC) történő felkészülés izgalmas pillanata látható. Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár állományában levő KFOR 8. váltás katonái zárógyakorlat keretében mérik fel és bizonyítják missziós képességeiket. A hitelesen megszemélyesített randalírozó, vandál és ellenséges szándékú „civiliek” az MH BHK ellenerőszázadának tagjai. Ehhez hasonló, formában tartó kiképzési feladatot a hadszíntéren is hajtanak végre a katonák, jóllehet ott már többnemzeti környezetben. Például az olasz parancsnokság alatt századkötelékben hajtják végre a CRC-feladatot, amelyben török és olasz század vehet részt, és az ellenerőt (mivel kiemelten fontos a jelenléte) egy portugál vagy amerikai szakasz adhatja. A felső sorban az *első kis képen* Asperján Ákos főtörzsőrmester, a NATO HQ SA törzsfőnökének segítője látható. A beosztott altiszt négy hónapja teljesít szolgálatot Sarajevóban, és munkája során végrehajtja a parancsnokság napi életével, a szolgálati felada-

tokkal kapcsolatos adminisztrációs tevékenységeket, beleértve bizonyos ellátással kapcsolatos feladatokat is. A *másik két felvétel* a KFOR-misszióba történő felkészülésbe, illetve feladátvégrehajtásba enged bepillantani. Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár KFOR 8. váltásának katonái láthatóak akciósabb beállítással, különböző feladatokat illusztráló képeken. Az *alsó sorban levő első fotó* az EUFOR Támogató Parancsnokság állományába tartozó, adminisztrációs és gépjármű-vezetői feladatokat végző Horváth Róbert zászlóst örökítette meg munkahelyi vezetője, az ír hadsereg állományában levő Billy Hedderman személyügyi főnök társaságában. A magyar altiszt 2370 ejtőernyős ugrással a háta mögött szándékozik felmérni állóképességét az adminisztrációs feladatok világában is. Kétségtelen, hogy mind a két területen elengedhetetlen a pontosság, a precízesség. A *második felvételen* Czövek Viktória őrmester és Telegdi Mónika zászlós láthatók. A két fiatal katonán az EUFOR állományában személyi igazolványok, azonosítók és más hivatalos dokumentumok elkészítésével és kiadásával vagy azok bevonásával részese a parancsnokság mozgalmass mindennapi életének. A még 2010-ben készült *harmadik képen* az akkori Nemzetközi Manőver Zászlóalj magyar századának katonái láthatók egy zászlóalj formában tartó gyakorlat során.

Dr. Murinkó Attila mk. alezredes

A ZRÍNYI KIADÓ ÚJDONSÁGA

Levegőből harcba

A magyar katonai ejtőernyőzés története és változó feladatrendszere

A civil életben a bátrak sportjaként számon tartott ejtőernyőzés fényes karriert futott be a honvédségben is, ahol az ejtőernyőzés napjainkban is a kiemelt kiképzési területek egyike. Keménytablás, 188 oldal, ára: 2000 Ft

A poszteren szereplő fotókat készítették:

Budai Anna közalkalmazott, Asperján Ákos főtörzsőrmester, Kálinger Roland sz. százados, Christopher Hubenthalmagarian törzsőrmester, Szeri Eszter százados.

Altisztek nemzetközi

katonai missziókban

VÉGVÁRI KATONÁK A HAZA SZOLGÁLATÁBAN

Hajnal négy óra van. Indulni kell, mert várnak. Várnak, és nekem most ez a fontos, hogy találkozzam egy kisebb csoporttal. Végvári katonák ők, akikről kevés alkalommal esik szó, de ott vannak a helyükön és teszik a dolgukat, esküjük szerint.

Négyórás utazás végén érkezem Nyírtelekre. Az első, ami fogad, egy templom és szemben vele egy kis park, ahol rakéták vannak kiállítva. Megérkezve az MH Logisztikai Ellátó Központ vezénylőzászlósa, *Kocsis Csaba törzszászlós* fogad. Egyeztetjük a tervezett programot és indulunk is a parancsnokhoz. *Krutilla István mérnök őrnagy* üdvözl, majd a helyőrség jelenéről, az itteni katonák munkájáról, életéről, a 2012-ben 60 éves alakulat történetéről, valamint alaprendeltetéséről és feladatrendszeréről beszél. Őszinte, mindenre kiterjedő tájékoztatást kapok az alakulat mindennapjairól, és arról, hogyan tervezik, képzelik a jövőt.

Ezután laktanyabejárást szerveznek, ahol megnézhetem a raktárakat, az ott tárolt technikai felszereléseket, berendezéseket, mindazt, amivel ez a helyőrség foglalkozik. Rengeteg az anyag, felszerelés, haditechnika, amit szakszerűen kell elhelyezniük, tárolniuk, kezelniük.

A raktárbejárást követően a számomra legfontosabb dolog következik: fórum, kötetlen eszmecsere az ott szolgáló maroknyi altiszttel. A beszélgetés hosszú, de úgy gondolom, így van értelme. Kis alegység, az ilyen katonai közössé-

Közös fotó a látogatás emlékére

gekre jellemző előnyökkel és hátrányokkal. A velem szemben ülő altisztek őszintén beszélnek életükről, eddigi pályájukról, terveikről, és arról, mit, hogyan látnak és élnek meg a mindennapok során. Különösen érdekel, hogyan és miért lettek katonák és miért vállaltak-vállalnak ilyen kis helyőrségben szolgálatot. Őszinte válaszokat kapok a kérdéseimre, és én is igyekszem a legteljesebb tájékoztatást adni az itt szolgálóknak arról, hogy milyen lehet a 2013-as esztendő. Tele van mindenki kérdéssel és javaslattal; az utóbbiak közül számos az élet- és munkakörülményeket tenné jobbá. Sok kérdés hangzik el az előmenetellel, a kiképzések egyszerűbbé tételével kapcsolatosan. Szinte árad belőlük a szó. Nincsenek nagy igények, nincsenek teljesíthetetlen vágyak, csak ésszerű, logikus gondolkodásból adódó ötletek. Ezeket természetesen továbbítom az ÖHP parancsnoka és helyettesei részére, hiszen mindenki azért dolgozik, hogy a katonák részére a legtelje-

sebb ellátást biztosítsuk, még akkor is, ha tudjuk: nem lesz egyszerű az idei év, és komoly kihívásokkal kell majd szembenéznünk. Ott és akkor nekem az a legfontosabb, hogy megismerjem a szolgálatot teljesítő katonákat és halljam a véleményüket a honvédség és természetesen a saját sorsuk alakulásáról. Sok olyan felvetés hangzik el, amelyet a vezénylőzászlósi támogató csatorna el tud intézni, de természetesen számos olyan is, amelyben a parancsnoki vonalnak kell – a lehetőségek függvényében – intézkedést hozni.

Az idő elrohan, és mire észbe kapunk, már sötét este van. Valójában régen vége a munkaidőnek, a szolgálatellátási időnek.

Az úton hazafelé kavarnak bennem a gondolatok. Kis helyőrség? Van ilyen? Lehet így nevezni egy olyan helyet, ahol sok milliárd forintnyi technikával, készletekkel gazdálkodnak? Megítélésem szerint nem, hiszen minden helyőrség fontos; és minden olyan hely, ahol egy magyar katona is szolgál. Legyen az határainkon túl, vagy mint ebben az esetben, országon belül. Nem szabad elfelejteni, hogy ők a Magyar Honvédség katonái, akikért mi, vezénylőzászlósok ugyanannyi felelősséggel tartozunk, mint bárki másért.

Végezetül mit is lehetne mondani, üzeni nekik? Csak a legegyszerűbb, de a legtöbbet jelentő gondolatokat. Kívánok itt, ennek a lapnak a hasábjain is mindenkinek sok katonasikert, magánéletükben boldogságot.

Tóth László főtörzszászlós

Több órára nyúlt a beszélgetés a nyírteleki katonákkal

Vas Nikoletta őrmester az MH Altiszti Akadémia Mecséri János Kiképző Osztály Általános Katonai Kiképző Alosztály kiképző altisztje. Feladata, hogy részt vegyen az alegysége által végrehajtandó kiképzési feladatokban és legyen képes megfelelni a kiképző rajparancsnokkal szemben támasztott követelményrendszernek. Ez így leírva nem hangzik túl bonyolultnak, pedig súlyos hónapok kőkemény gyakorlásai szükségesek ahhoz, hogy valaki képessé váljon egy egyszerűnek tűnő tantermi vagy gyakorlati foglalkozás magas színvonalú megtartására.

– Mikor és miért döntöttél a katonai pálya mellett?

– 2010-ben, főiskolai tanulmányaim befejezése után vonultam be katonának. Döntésemre befolyással volt, hogy akkori élettársam hivatásos katonaként szolgált, kiképzői beosztásban, ezáltal rálátásom nyílt a katonai pálya pozitív és negatív oldalára egyaránt. Lehetőséget láttam a tanulmányaim során elsajátított pedagógusi képességek kamatoztatására, illetve vonzott a további tanulás, fejlődés lehetősége is. Utoljára, de nem utolsósorban felkeltette érdeklődésemet az izgalmas munkában rejlő mindennapi kihívás is.

– Mit szolt ehhez az elhatározáshoz a környezeted, a családot, hogyan reagáltak a barátaid?

– Kezdetben meglepődtek a döntésemet hallva; lássuk be, még mindig felkapják a fejüket az emberek, ha katonanővel találkoznak, még inkább, ha az illető ráadásul még kiképző is. Végrehajtottam az alapkiképzést, épültem, gyarapodtam az általános katonai ismeretekben;

Altiszt hölgyek az Altiszti Akadémián (1.)

MEGFELELNI A KIHÍVÁSOKNAK

Az elmúlt évtizedekben haderónk alapvető változásokon ment keresztül, melyek gyökeresen érintették a modern, professzionális hadseregek gerincének tekinthető altiszti kart is. A hivatásos haderőre történő váltást követően egyre több hölgy gondolja úgy, hogy a katonai pályát választja, rövidebb, illetve hosszabb távon gondolkodva, munkahelyet keresve, vagy rátalálva az életpályát jelentő hivatásra. Kétféle írásunk első darabjában egy kiképzési területen, második részében pedig két adminisztratív munkakörben dolgozó hölgyet mutatunk be. Célunk, hogy pályájuk és motivációik megismertetésével láttassuk olvasóinkkal, miként élnek meg napjainkban a katonai létet.

ezt látva a család és a barátok is mindinkább támogatóan viszonyultak hozzám, együtt örültünk és éltük meg a sikereimet.

– Mi volt nagyon nehéz az eddig eltelt szolgálati idő alatt, illetve mire vagy különösen büszke?

– 2010. február 1-jén kezdtem meg a katonai szolgálatot a Magyar Honvédség Altiszti Akadémiájának jogelőd szervezeténél mint szerződéses őrmester. A nem katonai oktatási intézményben végzetek tanfolyamrendszerű felkészítésének elvégzését követően kiképzővé kellett válnom. Először csak figyeltem, hogy a mellém mentornak kijelölt tapasztalt altiszt hogyan végzi a munkáját. Meg kellett tanulnom, hogyan kell tanítani, kiképezni úgy, hogy az megfeleljen a módszertani elvárásoknak is. Egyre nagyobb és nagyobb részfeladatokat kaptam, végül eljutottam oda, hogy önállóan tarthattam a foglalkozásokat. Ezután rajparancsnok-helyettesként, majd rajparancsnokként vettem részt több KVNR-tanfolyam és alapkiképzés végrehajtásában. Elvégeztem egy Szentendrén tartott Attack the network (CIED – hálózatellenes műveletek) tanfolyamot, továbbá sikeres vizsgát tettem a törzsőrmesteri előmeneteli tanfolyamon. Legnagyobb sikeremnek az ez évben végrehajtott Sergeants Course-t könyvelem el; eljáróim javaslatára lehetőségem nyílt két hónapot eltölteni az amerikai tengerészgyalogságnál. Több szempontból is nagy kihívást jelentett számomra: egyrészt fizikálisan, másrészt nőként

képviselni a hazámat egy másik kontinensen. Nem volt könnyű feladat, de rengeteg hasznos tapasztalattal gazdagodtam és a tanfolyam végére az angoltudásom is sokat fejlődött.

– Mi a kedvenc szabadidős tevékenységed, mi segíti leginkább a feltöltődést, hogy képes legyél megfelelni a dolgozó hétköznapokban?

– Szeretek túrázni, szabadidőmben eljárom futni és sokat olvasok. Az olvasás segít kielégíteni a tudásszomjamat, míg a sport, amellyel, hogy fizikailag fejleszt, szellemileg is feltölt, ezáltal általában frissnek és energikusnak érzem magam.

– Milyen terveid vannak?

– Tanfolyamokon, missziós feladatokban szeretnék részt venni, hogy gyakorlati tapasztalatokkal megerősödve megfelelhessenek a kihívásoknak, és a várakozási időm leteltével előreléphetek magasabb rendfokozatba, beosztásba.

– Köszönjük a beszélgetést, gratulálunk az eddig elért eredményeidhez, különösen nagyra értékeljük, hogy sikeresen beilleszkedtél a kiképzők közé, ez nem sok hölgynek sikerült eddig. A továbbiakhoz pedig sok sikert, erős egészséget, erős hitet és erős akaratot kívánunk!

Duruczné Téglás Dóra Eszter
főhadnagy – Soós Lajos törzsszászlós
(MH AA)

HUMÁNSZOLGÁLATI SZAKTEVÉKENYSÉG: FÓKUSZBAN A SZEMÉLYI ÁLLOMÁNY ÉS A KATONACSALÁDOK

Írásomban egy olyan humán-szolgáltató rendszerről (MH-humán-szolgálat) szeretnék szólni, amely – a jelenlegi kedvezőtlen globális gazdasági környezet és forráshiányos szervezeti működés mellett is – relatíve kevés pénzügyi ráfordítással működtethető; a szervezet (Magyar Honvédség) egészét lefedi (vagyis szolgáltatásaihoz minden katona és civil munkavállaló hozzáférhet); és komplex feladatrendszerre alapján integrált ügyintézési formában képes a személyi állományt (szükség esetén családtagjaikat is) támogatni, segíteni.

A humán-szolgálat keretében megvalósuló szaktevékenység fő céljai: a személyi állomány testi, lelki és szociális jólétének megfelelő szintű biztosítása, megtartása, fejlesztése; illetve részvétel a parancsnoki döntések előkészítésében. A humán-szolgálati munka során a hatékony információ-szolgáltatással, a meglévő (szervezeten belüli és azon kívüli) környezeti erőforrások aktivizálásával, valamint a problémával küzdő személy (katona) problémamegoldó képességének fejlesztésével olyan eredmények érhetők el, melyek nemcsak az egyén, hanem a szervezet számára is egyértelműen pozitív előjelűek.

Az MH humán-szolgálatára több mint két éve újra létezik¹ és jelenleg is folyamatos kiépítés, fejlesztés alatt áll. A szolgálat ismertsége, elfogadottsága a személyi állomány körében kedvezően alakul (ezt a különböző humán jellegű problémák segítése, ügyintézése során a személyi állomány felől jövő visszajelzések, valamint az eddigi kutatások és szakmai visszacsatolások is egyaránt alátámasztják), a katonák megtapasztalhatták azt az ügyintézési módban bekövetkezett gyökeres változást, mely szerint a különböző jellegű problémáikkal az erre hivatott szakemberek egy helyen, integrált formában, a lehető legkisebb bürokrácia mellett foglalkoznak. Az újonnan bevezetett ügyintézési mód által az ügyinté-

zés mind a katona, mind a vele foglalkozó segítő/ügyintéző részéről idő- és energiatakarékossá, valamint jobban átláthatóvá és követhetővé vált. Szervezeti oldalról ez a költséghatékony működés irányába történő elmozdulást, a személyi állomány szervezettel szembeni lojalitásának erősödését és – hatékony működés esetén, közvetett módon – a munkaerő megtartásához való jelentős mértékű hozzájárulást is jelentheti.

A szolgálat megfelelő hatékonyságú működésének egyik kiemelt fontosságú tényezője a személyi állomány bizalmának elnyerése. Erre csak úgy lehet „rászolgálni”, ha a katonák a humán-szolgálattal való kapcsolatba kerülés során megtapasztalják azt a segítő szándék vezérelte empátikus „odafordulást”, illetve professzionális segítségnyújtást, mely a szolgálatot összességében és egyénenként is jellemzi (jellemeznie kell!). Amennyiben a segítőből az empátiára, illetve az ennek megfelelő hiteles viselkedésre való képesség hiányzik, abban az esetben – legyen a szakma ismeretanyagából bármennyire is jól felkészült – nem tudja kiépíteni azt a kölcsönös bizalmi viszonyon alapuló segítő kapcsolatot, mely a humán-szolgálati munka (és bármely segítő szakma!) alapját képezi. Természetesen a szakállomány megfelelő szakmai felkészültségének biztosítása is rendkívül fon-

tos. Ezt a szakmai felügyeletet ellátó szerv – a humán-szolgálati állomány szakmai kritériumok szerinti kiválasztásának felügyeletén túl – továbbképzések szervezésén, segédanyagok, módszertani útmutatók szerkesztésén és belső kommunikációs csatornákon keresztül történő terjesztésén, valamint folyamatos szakmai támogatás biztosítása útján látja el.

A humán-szolgálati szakterületben rejlő sokoldalú lehetőségek maximális kihasználásának másik kulcsfontosságú tényezője az adott katonai szervezet parancsnokának szakterület iránti attitűdje. Amennyiben a parancsnok döntéseinek előkészítésébe a humán-szolgálatot – mint a szervezet legfontosabb erőforrásának, a személyi állománynak a problémáit komplex módon kezelni hivatott, a személyi állomány élethelyzetét, problémáit közvetlenül is ismerő szakterületet – bevonja, az általuk készített elemzéseket, szakmai javaslatokat, kezdeményezéseket relevánsként értékeli és döntése során figyelembe veszi, abban az esetben, véleményem szerint, egy sokoldalúan megalapozott döntés meghozatalára nyílik lehetősége. Ellenkező esetben a humán-szolgálat egy – felsővezetői szándék alapján – kvázi „kényszerből” létrehozott, formálisan ugyan működő, azonban a perifériára szoruló, eredeti funkcióit a valóságban be nem

töltő szervezetként vegetál. Az eddig végrehajtott előjárói felügyeleti szakmai céllenőrzések, az éves szakterületi jelentések, a rendszeres továbbképzések és egyéb visszajelzések tapasztalatai alapján örömmel jelenthetem, hogy a katonai szervezetek humánszolgálati egységeire inkább a többivel egyenrangú szolgálati ágként funkcionálnak, a parancsnokok széles körben felismerték a szakterület munkájának jelentőségét, a benne rejlő lehetőségeket, illetve a személyi állományról való gondoskodásban betöltött kiemelt szerepét.

Az MH humánszolgálati kiépítésének jelenlegi helyzete:

- A katonai szervezeteknél – a személyügyi szervekbe integráltan – létrehozott humánszolgálati szervezeti elemek szakbeosztásainak feltöltése 2012-ben befejeződött.

- A meglévő szakállomány felkészítése megtörtént, a szakmai továbbképzések rendszeresen (évente legalább egy alkalommal) végrehajtásra kerülnek.

- A humánszolgálati (integrált ügyfélszolgálati) irodák kiépítése folyamatos. Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár által, parancsnoki kezdeményezés alapján, 2009-ben létrehozott Humánszolgálati, Tájékoztató és Családtámogató Irodán felül (ami az integrált ügyfélszolgálati iroda-modell kiépítésében mintaként szolgált) eddig a következő helyőrségekben zajlott le az irodák műszaki átadása: Hódmezővásárhely, Székesfehérvár, Tata, Budapest (MH BHD), Kaposvár, Szentes. A tatabányai iroda a műszaki átadást követően próbaüzemben megkezdte a működését.

- A humánszolgálati MH-szintű szakmai felügyeletét ellátó központi minisztériumi szerv (HVK Személyzeti Csoportfőnökség) a szaktevékenység koncepcionális alapjait kidolgozta², illetve szakképzés keretében megismertette, feldolgozta a végrehajtásban érintett szakállománnyal. A komplex program egyes alprogramjaihoz igazodó szakmai protokollok³ kidolgozása – az MH katonai szervezetei humánszolgálati szakállományának bevonásával – megtörtént. A szakmai protokollok teljes szakállománnyal történő

(belső kommunikációs csatornákon keresztül) megismertetése az idei év második negyedében megkezdődik, a szakmai továbbképzés keretében történő feldolgozásra pedig 2013 őszén kerül sor.

Írásom zárásaként tisztelettel kérem a kedves olvasót/kollégát, hogy szűkebb-tágabb munkahelyi környezetében, családtagjai körében vigye hírét a humánszolgálat működésének, célkitűzéseinek, szolgáltatásainak. Biztassa az érdeklődőket arra, hogy forduljanak bizalommal a minden katonai szervezetenél megtalálható humánszolgálati osztályhoz, melynek munkatársai probléma esetén (legyen az szociális, mentálhigiénés, életvezetési, jogi stb. jellegű) – a személyiségi és adatvédelmi jogok maximális betartása/tiszteletben tartása mellett – szakszerű segítséget, támogatást képesek nyújtani.

Végezetül szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a humánszolgálati szakterület munkájának további bemutatása, az állománnyal való megismertetése céljából a téma további ismertetését tervezzük – tematikus cikksorozat keretében – a Honvéd Altiszti Folyóirat hasábjain. A jövőben is számítunk megismerő érdeklődésére!

Sásik Csaba őrnagy,

*HVK Személyzeti Csoportfőnökség,
Toborzó és Humánszolgálati Osztály,
kiemelt főtiszt (ov.h.)*

¹ Az önálló humánszolgálati szakterület 1994-től a 2000-es évek elejéig már működött a Magyar Honvédségben, azonban a szervezeti átalakítások és a prioritások megváltozásának hatására a szolgálatot fokozatosan megszüntették.

² A programot a Honvédségi Szemle 2012/2. számában megjelent (40–44. o.), „A katonai életpályát támogató komplex humánszolgálati program” című írás részletesen bemutatta.

³ A szakmai protokollok a katonai életpályára kritikus fázisaira fókuszálva az egyes szakfeladatok gyakorlati végrehajtásához nyújtanak konkrét segítséget, útmutatást a humánszolgálati szakállomány részére. A célzott beavatkozási területek a következők: szervezeti szocializáció; diszlokációval, külföldi szolgálatteljesítéssel járó környezetváltozás; beosztás megváltozásából adódó problémák, nehézségek; szervezetből való kiválás; nyugállományba helyezés, haláleset.

JUTASTÓL SZENTENDRÉIG

**A ZRÍNYI KIADÓ
újdonsága a**

**Kovács Tibor
és Földesi Ferenc
szerzőpáros**

Jutastól Szentendrőig
című kötete, mely
a magyar altisztképzés
történetét dolgozza fel
a kezdetektől
napjainkig.
A reprezentatív
kiállítású könyvet
korabeli
dokumentumok,
egykori és mai fotók
illusztrálják.

MEGVÁSÁROLHATÓ

**1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B,**

Győr Edina:

**06-30-633-0619,
gyor@armedia.hu;**

Bartha Cynthia:

**06-30-633-0619,
cinti@armedia.hu,
Fax: 06-1-459-5382**

A Gobányi család (2.)

KORSZAKOKON ÉS GENERÁCIÓKON ÁT A HIVATÁS ÉS A NEMZET SZOLGÁLATÁBAN

Gobányi Sándor alezredes (1949. Kaposvár). Saját bevallása szerint az indíttatást az adta számára, hogy az édesapja is katona volt. Már gyerekként is vonzódott a katonai pálya iránt; orientációját elősegítették a szüleivel gyermekként folytatott beszélgetések is. Édesapjának a nehéz években, Taszáron, fegyveresként való működése példaként szolgált számára. Gépipari technikumban végzett, és fiatalként a repülő-műszaki pályához vonzódott, repülőgépeket akart tervezni, építeni vagy legalább üzemeltetni, így tudatosan készült a katonai hivatásra. Annak ellenére, hogy a tanárai részéről voltak komoly próbálkozások a szakmai irány módosítására, kitartott elképzelése mellett.

A főiskolás évek nem teltek zökkenők nélkül, mert rájött arra, amit tanul, az merőben más tudást igényel, mint az addigi ismeretei. A fedélzeti lokátorok üzemeltetéséhez és javításához teljesen más alapokra volt szükség. Elkeseredésében konfliktushelyzetbe került önmagával és a környezetével, a leszerelést is fontolgatta. A szülői ráhatás segítette át ezeken a nehézségeken. Elhittették vele, hogy képes megbirkózni ezzel a számára ismeretlennek tűnő feladattal is. 1970-ben a Kilián György Repülő-műszaki Főiskolán fedélzeti rádiólokátor szakon diplomázott. Három évig műszaki beosztásban szolgált. Majd mint fiatal hadnagy az ifjúsági munkával foglalkozott. Az akkori szokásos úton az akadémiai évek következtek, melynek elvégzése után újra a mérnök-műszaki szolgálathoz került. Az 1980-as évek közepétől ezredparancsnok-helyettesi beosztásban folytatta a szolgálatot. A rendszerváltás új helyzetet teremtett, a beosztása megszűnt, és választania kellett: új helyőrségben hasonló beosztásban folytathatja a katonai pályát, vagy marad a régi

Az édesapja, Gobányi Sándor beszél egy rendezvényen

helyőrségben egy alacsonyabb beosztásban. Az utóbbit választotta, és maradt a bázisrepülőter bezárásáig. Számára nagyon sokat jelentett édesapja példája. Véleménye szerint a szülők óhatatlanul hazaviszik a munka egy darabját.

„A katonai élethez is be kell rendezni egy életvitelt, a gyermek számára pedig az a természetes, amit otthon lát és tapasztal, a személyisége ezzel a környezettel tud könnyen azonosulni. Nálam is az

következett be, amire fiatal korom óta készültem, és a fiamnál is ezt tapasztaltam. Konfliktus nélkül élte meg a sorkatonai szolgálatát úgy, hogy semmit nem segítettem neki. Amikor István bevonult, kocsival vittem el a laktanyához, és megkérdeztem, bemenjek-e vele. Nem, volt a válasz. Egy kicsit fájt, mert az az érzetem támadt, hogy a fiamnak nincs már rám szüksége, a másik gondolatom viszont az volt, hogy nem akarta ezzel felvállalni azt az előítéletet, amit az válthatott volna ki, ha már az elején kiderül: az apja is katona. Neki lett igaza. A saját erejéből elismertséget, rendfokozatot szerzett magának, és ez a sikerélmény motiválta arra, hogy végül a katonai hivatást válassza.”

Gobányi István törzsszáslós (1974). Mivel Pista a barátom, meg merem engedni magamnak azt a luxust, hogy nem a katonai pályafutására helyezem a hangsúlyt. Csak néhány mondatban szeretnék szólni eddigi katonai életútjáról. Hiszen István is vezénylőszáslós és az ő bemutatására is sor kerül egyszer. Vitathatatlan, a családukból őt ismerem egyedül személyesen, bár a történetek olva-

Gobányi István törzsszáslós munka közben

Családi körben

sása közben a família históriájának szereplője lehettem, legalábbis gondolati síkon. Ezúton is kívánok a „Papának” és István édesapjának is nagyon sok erőt és egészséget.

Gobányi István a középiskola elvégzése után letöltötte az egyéves sorkatonai szolgálatát, ahol honvédtől egészen szakaszvezetői rendfokozatig jutott el. Hivatásos katonai szolgálatát 1996. július 1-jével kezdte meg a taszári 31. Kapos Harcászati Repülő Ezrednél mint hivatásos őrmester. Első beosztása kiképző szakaszparancsnok volt. Mivel ebben az időszakban már az amerikaiak ott voltak Taszáron, a kiképzőzászlóalj Keszthely helyőrségben települt, így helyileg ott kezdett. Majd a haderő átalakítása miatt, Keszthely bezárásával, a kiképzőzászlóalj továbbtelepült Pápara. Ő oda már nem követte az alakulatot, hanem visszakерült Taszárra mint 1-4 irányadócsoport-parancsnok.

Aztán '97 augusztusában: irány Sína. Egy év, sok tapasztalat, nehézségek egy fiatal őrmester számára. Utána ismét Magyarország, KVNR-tanfolyam (nem katonai ok-

tatási intézményben végzett tiszti, tiszthelyettesi állomány tanfolyamrendszerű felkészítése – B. S.) az akkor még Bolyai-főiskolán. 1999-től már a törzsben dolgozott hadműveleti beosztásban. Aztán 2000-tól „beindult” az élet. Kinevezték a bázis vezénylőzászlósává, volt megbízott sajtóreferens, összekötő „tiszt”, részt vett néhány amerikai kiképzésen (QRF, force protection). Szeretett Taszáron szolgálni, sokat tanult, sok tapasztalatot szerzett ott, jót-rosszat egyaránt.

Aztán következett „A Boconádi”. Nem ismeretlen helyre ment, általa nem ismeretlen emberek közé, bár a helyiek nem tudták, hogy ő ott volt sorkatonára. Új feladat, új kihívások az akkor alakult Nemzeti Támogató Zászlóaljnál. 2007: USASMA USA, Texas, El Paso. Véleménye szerint érdekes, megtisztelő és persze sokszor nehéz, megterhelő, de elviselhető volt. Hazajövele után nem sokkal megbízták az ezred vezénylőzászlós beosztás ellátásával, 2009. január elsejével ki is nevezték. Azóta tölti be jelenlegi beosztását.

De most nézzük, mit is mond ő a múltról és a jelenről, a katonai pályáról. „Először én is úgy voltam vele, mint minden normális fiatal, hogy a pokolba kívántam az egészséget – szabályok, parancsok, üvöltő katonák meg miegymás. Aztán elég gyorsan beleszoktam. Talán katona felmenőim miatt. Érdekesség lehet, hogy sorkatonaként az MH 64. Boconádi Szabó József Ellátó Zászlóaljhoz vonultam be, ami a mostani ezred egyik jogelődjéje. Lehet, ez fogja adni katonai pályafutásom keretét. Természetesen sokat segített egész katonai életutam alatt, hogy tényleg katonacsaládban nőttem fel, hiszen még a nagynéném férje is katona volt. Így volt kivel megbeszélni a problémáimat, megértették kisebb-nagyobb gondjaimat, sikereimet. Sok tanácsot kaptam, amiket eleinte alig, aztán az idő haladtával egyre jobban megfogadtam.”

Számomra érdekes és felemelő volt betekinteni egy többgenerációs katonacsalád múltjába és jelenébe. Elcsépeltnék tűnhet, de itt tökéletesen látszik (én nagyon szeretem a közmondásokat!), hogy mennyire megállja a helyét a „vér nem válik vízzé” szólásmondás. Mint katonaeMBER azon is számtalanszor elgondolkodom, ha van „nemzet színésze”, akkor ennek a nemzetnek miért nincs katonája, rendőre, tűzoltója, orvosa, ápolója stb. (a teljesség igénye nélkül), hiszen sokan egy egész életet szentelnek a hivatásuknak. A hangsúly a „hivatáson” van, hiszen a fentebb bemutatott életpályák három különböző korszak gyermekeinek életútját ismertetik. Minden életút és helyzet más és más, csak a hivatástudat, a parancs iránti engedelmesség, a hazaszeretet és az alázat ugyanaz.

Balog Sándor törzszászlós

HÚSVÉTI GONDOLATOK...

„A két megfeszített gonosztevő közül az egyik így káromolta Őt: »Nem te vagy a Krisztus? Mentisd meg magadat és minket is.« De a másik megróttá, ezt mondva neki: »Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de Ő semmi rosszat sem követett el.« Majd így szól: »Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz királyságodba.« Erre Ő így felelt neki: »Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.«»

(Lukács evangéliuma 23,39-43)

Néhány gondolatban szemléljük Krisztus isteni hatalmát, aki megőrizte méltóságát akkor is, amikor gúnyolódtak rajta az emberek, amikor az egész testét nyílt sebek borították, amikor végül keresztre feszítették és szörnyű halállal halt meg, Ő akkor is a világmindenség királya volt.

Pontosan ismerte előre azt a „forogatókönyvet”, ami szerint eljártak ellene. Meg is mondta előre, hogyan fog szenvedni: megkínózzák, megölik. Tudta, hogy Júdás elárulja, Péter megtagadja, a tanítványok mind elpártolnak mellőle. Amikor felvonultak a pribékek, hogy megkötözzék, kérdezte őket: kit kerestek? Ők mondták, hogy a názáreti Jézust; elhangzott két rövid szó: *Én vagyok*. És azt olvassuk az evangéliumban, hogy ezek a felfegyverzett emberek hátrahőköltek és a földre estek. Később, amikor megkötözve

Húsvét Szarajevóban (www.taborilelkesz.hu)

ott áll Kajafás előtt és közben szidalmazták, Ő csendes méltósággal közli vele: „Meglátjátok az Emberfiát ülni a fenséges Isten jobbán és eljönni az ég felhőin.”

A rettegett Heródest szóra sem méltatja. Egy árva szóval nem válaszol provokatív kérdéseire. Pilátus, a tőle elvárható fölényeskedéssel fitogtatni akarja előtte hatalmát; van lehetősége kivégeztetni és van hatalma szabadon bocsátani. Mire Jézus azt mondja neki: „Semmi hatalmad nem lenne rajtam, ha onnan felülről nem adatott volna neked.” Ő csendben méltósággal megjegyzi: idehívhatnék akár tizenkét sereg angyalnál is többet, de akkor nem teljesednének be az Írások. Ő pedig azt akarja, hogy beteljesedjenek, mert rajtunk csak így lehetett segíteni.

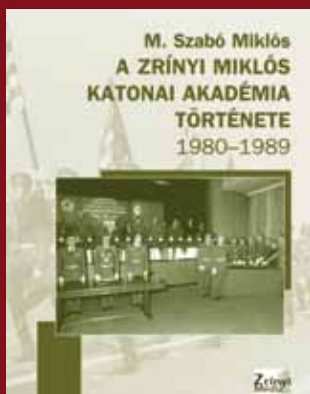
Már jártányi ereje sincs, egy földműves emberre, Cirénei Simonra teszik át a kereszttét, de azért még így szól az őt sirató asszonyokhoz: „Ne engem sirassatok, magatokon sír-

jatok, meg a gyerekeiteken.” Végül már a kereszten, ahol szomjazik és légszomjjal küzd, még utolsó tetteként az egyik gonosztevőt beutalja a mennyországba, és azt mondja neki: „Még ma velem leszel a paradicsomban.”

Ki tud ilyesmit ilyen egyszerűen, ilyen természetes méltósággal, hatalmának biztos tudatában kijelenteni? Csak az, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön. Nem véletlen az, hogy amikor meghalt, elsötétült a nap, belerendült a föld, és a templom vastag, nehéz kárpitfüggönye tetejétől az aljáig kettéhasadt, jelezvén, hogy mostantól kezdve az Ő halálának az okán újra van út a bűnös ember számára a szent Istenhez. És amikor a legtehetetlenebbé vált, akkor aratta a világtörténelem legnagyobb győzelmét.

Legyen áldott az Ő neve!

Mészáros László alezredes,
református táborigazgató

A ZRÍNYI KIADÓ ÚJDONSÁGA

M. Szabó Miklós: A Zrínyi Miklós Katonai Akadémia története 1980–1989

Az akadémia vezetése és a teljes személyi állomány maximális odaadásának köszönhetően és a folyamatos korszerűsítések eredményeként a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia minden megrázkódtatást elkerülve teremtette meg a rendszerváltást követő viszonyok közötti töretlen továbbműködés, a NATO-akadémiák közösségének egyenrangú tagjává válás, illetve a Nemzetvédelmi Egyetemmel való átalakulás feltételeit. A kötet e közösség teljesítménye előtti tisztelgés.

Keménytáblás, 176 oldal, ára: 2800 Ft

HA FELHANGZIK AZ „ÖRMESTER ÚR!”

Beszélgetés az altiszti induló zeneszerzőjével

A világ szinte minden hadseregének vannak katonadalai, indulói. Nálunk sincs ez másként. Sőt! Igen terjedelmes a repertoár. A Magyar Honvédségben az utóbbi évben a kínálat tovább gazdagodott.

Márki Sándor Szabolcs zászlós, az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis állományába tartozó Légierő Zenekar – Szolnok szólamvezetője megalkotta a Szent Korona-indulót, a Szárazföldi erők indulóját, a Kunkapitány-indulót (a kunok betelepülésének 700. évfordulójára), valamint az Örmester úr! című indulót, amelyet Kriston István főtörzszászlós felkérésére, az MH altisztjei részére komponált a zeneszerző. Jóllehet Márki Sándor Szabolcsnak sem a családjában, sem az ismerősei között nem volt katona vagy zenész, példaértékű, amit eddig a saját erejéből és tehetségéből elért az altiszt.

Kezdjük az elején: hogyan, miért és mikor lettél katona, altiszt?

– 1984-ben felvételt nyertem a Magyar Néphadsereg Zeneművészeti Tiszthelyettes-képző Szakközépiskolájába. 1989-ben, az iskola elvégzése után Veszprémbe kerültem a Honi Légvédelem zenekarába. 1992-ben áthelyezésemet kértem Szolnokra, ahol Fejes István őrnagy kezei alatt folytattam katonazenészi hivatásomat. 1994-ben felvételiztem a Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézetébe, melyet Magyar Honvédség-ösztöndíjjal 1998-ban kiváló eredménnyel elvégeztem. 1996-ban kineveztek a zenekar szólamvezetőjévé zászlósi rendfokozatban, s azóta is itt tevékenykedem.

– Úgy tudom, a katonává válást megelőzte a zenei élettel való szoros összefonódásod.

– 1980-ban Karcagon tanultam zenét az Erkel Ferenc Zeneiskolában Fejér Sebestyén kezei alatt, a zenekari „hangulatot” pedig Sípos Antal tanár úr szeretettette meg velem. A zeneművészeti szakközép-

iskola – ismertebb nevén „bakakonzi” – kiváló zenészeket nevelt: nagyszerű tanárok tanítottak ott minket. Szolnokra kerülésem után társaimmal megalakítottam a Szolnoki Fúvósegyüttes és Huszárzenekart, amely azóta is működő egyesület. Napjainkban a Ceglédi Fúvószeneke karmestereként is fiatalokkal foglalkozom, de közel 20 éve tanítok is alapfokú művészetoktatási intézményben, jelenleg Ceglédbercelen.

– **Hogyan alakult ki az érdeklődésed a komponálás iránt?**

– A magyar zenei kultúra bővelkedik színvonalas, szép katonadalkokban. Néha elszomorít, hogy a mai fiatalok közül milyen kevesen ismerik azokat. Természetesen nem csak indulókat komponálok. A költészet napján, 2013. április 11-én a szolnoki Bartók Béla Kamarakórus két kórusművet is bemutatta. Ebben az évben öt művem jelenik meg, amelyből márciusban két indulót már megismerhetett a zenekedvelő közönség: az *Örmester Úr!* altiszti indulót és az *Éljen a nemzet!* című művet, mely Kossuth ceglédi beszédének állít emléket. Erről azt tudjuk, hogy az 1848–49-es forradalom és szabadságharc „gyűjtőpontja” volt. Az év vége felé szeretném, ha megjelenne a *Szív hangja – ima szüleimért* – című alkotásom, mely fúvószenekekre és vegyes karra íródott.

– **Milyen témákat kedvelsz?**

– Mindent, ami nemzeti vagy a magyar történelem része! Véleményem szerint a rendszerváltás után

Márki Sándor Szabolcs zászlós

ki kellett volna alakítani egy olyan arculatot, amely valóban nemzeti és megkérdőjelezhetetlen! Persze, még ma sem késő. Például számunkra, egy katonazenekar esetében a zene átadása mellett a megjelenés, így az egyenruha is igen fontos, hasonlóan a nemzeti díszegység jól összeállított ruházatához.

– **Van-e kapcsolatod más hazai vagy külföldi zenészekkel?**

– Mivel számos zenekarnál látok el karmesteri feladatokat, így rendszeresen részt veszek külföldi fesztiválokon, fúvószenekei versenyeken, szimpóziumokon. Európa összes országában megfordultam már, például Franciaországban 21 alkalommal. A fúvószenekekarok egy nagy családot alkotnak. A fennmaradáshoz elengedhetetlen a szoros kapcsolattartás mind szakmai, mind emberi szempontból.

– **Hogyan jellemezhető a hadsereg és művészet kapcsolata hazai és nemzetközi téren? Hogyan látod a katonaművészeket ma és a korábbi történelmi korokban?**

– A Magyar Honvédségnek nagyszerű zenekarai vannak, kiváló szakmai tudással bírnak, a vezetők és a zenészek gyakran több diplo-

Fellépés egy franciaországi fesztiválon

mával rendelkeznek, nem véletlenül Európa-hírű és -színvonalú a magyar katonazene. A jelennel és jövővel kapcsolatban: napjainkban a többdiplomás zenészek őrmesteri rendfokozatban kezdenek és maximum törzszászlósi rendfokozatig juthatnak el. Így a szakma presztízse nem túl nagy. Magam is 17. éve vagyok zászlós. A fizetés most már lassan kevesebb, mint ha főállású tanár lenne valaki, de a terhelés igen nagy: fizikai felmérő, katonai feladatok, árvíz, menetgyakorlatok stb. Kevesen tudják, hogy a fúvószenekari zenélés igen komoly fizikai igénybevétellel jár! Ezért nem kis kihívásnak tekinthető 62 éves korig ebben a beosztásban dolgozni.

– Milyen célkitűzéseket szeretnél megvalósítani a közeljövőben?

– További célom, hogy mind nagyobb számban sikerüljön megjelentetni az elkészült alkotásaimat, és természetesen további műveket létrehozni. Az egyetem elvégzése után mindenképp befejezem *Magyar szimfónia* című, *Elfeledett képek a magyar történelemből* alcímű első szimfóniámat. Ugyanakkor a kórusműveim sikerei alapján kaptam felkérést további művek alkotására és bemutatására, valamint az Országgyűlési Őrség indulójának megírásával is megbíztak.

– Hogyan zajlik egy induló komponálásának folyamata?

– A konkrét munka elkezdését kb. 3-4 hónapnyi háttérmunka előzi meg. Így volt ez a Szent Korona-induló esetében is: szerencsém volt több alkalommal közelről megnézni a Szent Koronát, láttam a korábbi öröket, olvastam önéletrajzi írásait, s természetesen a Szent Korona történetét is tanulmányoztam. Hihetetlen érzés volt, amikor a Parlamentben, a köztársasági elnök és más közjogi méltóságok jelenlétében Kun-Szabó István ezredes (ma dandártábornok) meghívására magam is ott lehettem a Korona-ország ünnepélyes eskütételén, s az eskü szövege alatt a Szent Korona-induló hangjai szóltak az MH Központi Zenekarának előadásában. Azt hiszem, ez a pillanat volt eddigi hivatásos altisztai pályám csúcspontja.

Dr. Murinkó Attila mk. alezredes

AZ ÉNEK AKKOR LESZ VALÓBAN IMÁDSÁG, HA BELÜLRŐL FAKAD

Varga Bernadett zászlós az MH Vezetési és Doktrinális Központ állományában szolgál 2010 óta, és szabadidejében egyházzenei művek előadásával foglalkozik. Az altiszt 1998. július 1-jén, törzsrőmesteri rendfokozatban kezdte katonai pályáját.

– A beöltözést követően milyen volt az első időszak? Mit vártál és mi valósult meg?

– Az első hónapok számomra kicsit furcsák voltak, mivel én tiszteltető, ám meglehetősen szertelen kamasz voltam. Mostanra természetessé vált az a „katonás” fegyelem, amit ez a hivatás megkövetel.

– A családban, az ismerősök között volt-e, illetve van-e katona?

– Katona nincs a családban, azonban édesanyám pénzügyesként sokáig dolgozott a seregben.

– Milyen szolgálati helyeken, beosztásokban teljesítettél szolgálatot?

– Első beosztásom az MH Közlekedési Szolgálatfőnökségen a parancsnok segítője volt. 2003. július 1-jétől, még mindig közlekedésszállítási közegben, az MH Katonai Közlekedési Központ ügyviteli részlegének ügykezelője lettem. A jelenlegi beosztásomban 2011. április 1-jétől szolgálom.

– Hogyan alakult ki az érdeklődésed a szakrális művészet, a templomi éneklés iránt?

– Nyolcéves koromban kezdtem el zenét tanulni a Gödöllői Zeneiskola zongora-ének szakán. A zene, de főleg az éneklés mindig is ki-

emelkedő szerepet töltött be az életemben, ezért magántanár segített továbbképezni a hangomat. Mivel keresztény neveltetésben volt részem, az éneklés és a vallás egy idő után „összeért”. Évekig tagja voltam a váci Szent Cecília Kórusnak, most az isaszegi Szent Márton Kórushoz tartozom, de szólót is énekelek, akár esküvőkön is.

– Milyen témákat, műveket kedvelsz?

– A klasszikus zene áll az első helyen, mindig is meghatározó része volt az életemnek. A romantika, közelebbről a német romanticizmus zeneszerzőinek művei állnak hozzám a legközelebb. Világklasszisok alkottak maradandó műveket ebben a műfajban. Csupán néhány nevet említek: Bach, Haydn, Kodály, Liszt. Az egyik kedvencem Haydn-tól a Te Deum. De nagyon szeretem az önálló műveket is, mint pl. Bach-Gounod vagy Schubert Ave Mariája. A kortárs zeneszerzők művei közül Kodály vagy Bárdos Lajos műveit tudom említeni.

– Személyes érdeklődéséről hallhatnánk egy kicsit bővebben?

– Szeretem a gyermekeket, valamikor azt terveztem, hogy óvónó leszek. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának másodéves hallgatója vagyok katekétá-lelkipásztori munkatárs szakon. Remélem, valamikor ez a két út is összeér, szeretnék hittant és erkölcsstant oktatni a gyermekeknek vagy akár a felnőtteknek.

– További életcélod?

– A magánéletben a gyermekekkel és felnőttekkel való foglalkozás, a közösségszervezés, a lelkiismeretfejlesztés a fő célom. A hivatásom területén? Szeretem azt, amit csinállok. Közvetlen kontaktusban vagyok az emberekkel, segítek, szervezek, szeretem a beosztásomhoz tartozó kapcsolattartási lehetőségeket. Én is folyamatosan tanulok, és az ismereteimet igyekszem beilleszteni a munkámba, hogy jobb és több lehessenek.

Dr. Murinkó Attila mk. alezredes

NAPI HUMOR

Logika

A kiképzésen az őrmester parancsba adja, hogy mindenki fogjon ásót és ásson egy fekvő lövésztechnót magának.

Az egyik katona megkérdezi:

- Őrmester úr, miért kell nekünk most itt ezt a gödröt kiásnunk?
- Azért fiam, mert ha támad az ellenség, akkor így fedezékben maradva tudunk védekezni.
- Szerintem akkor inkább mi támadjuk meg őket, és ássanak ők gödröt...

A kíváncsi

Egy újonc panaszkodik az egyik szobatársának:

- Az őrmester tíz kör futást sózott rám.
- De miért?
- Azt nem tudom, de azt igen, hogy ebből négyet ezért a kérdésért kaptam.

A bajkeverő

Altiszt a katonához:

- Papp közkatona, mit gondolsz, miért a maga nevét jegyeztem meg először?!
- Papp vigyázzba vágja magát:
- Jelentem, mert csak négy betű!

Sebaj

- Mi a foglalkozása, újonc?
- Diplomás tanár és író vagyok, őrmester úr!
- Nem tesz semmit, majd mi embert faragunk magából!

Válogatta: Berek Zsolt törzsszászlós

REJTVÉNY

Zrínyi válasza Szulejmánnak

Zrínyi Miklós II. Szulejmán szul-

tánnak válaszolta ezt, miután a török megadásra szólította fel.

Küldje be az altiszt@hm.gov.hu címre a megfejtést (a levélben

tüntesse fel nevét, rendfokozatát, beosztását és alakulatát). A helyes megfejtők között Zrínyi-könyveket sorsolunk ki.

MAGASRA TARTÓ		TRÓJA ÁLLATA	FÉRFINÉV	DT	LÁNGOL	SPANYOL AUTÓJEL	AZ ŐRSÉG VEZETŐJE RÖVIDÍTVE
BETŰ KIEJTVE		BETŐ KIEJTVE			YING PÁRJA		
AZ IDÉZET ELSŐ RÉSE					KÖZÉPKORI BÜNTETÉST VÉGREHAJT	OROSZ PISZTOLY BETŰJELE	E
VALAMIT TELJESÍTETT				BÁLOGH NÓRA		KÖZKATONA RÖVIDEN	
A HUSZÁR TÁRSA		KERGET		NEM AZ ELŐLSŐ			
SZEMÉLYES NÉVMÁS		BAGOLY TESZI KIS ERKÉLY				ELŐD	NÉVELŐ
KIVÁNSÁG	HAVER				ÖNKÉNTES TARTALEKOS RENDSZER		
	AZ IDÉZET MÁSODIK RÉSE				ÁTRAK		
			TYŰKPETE				RÓMAI ÖTSZÁZ
			FOLYÓ T...				
ÁLLOMÁNY KATEGÓRIA						NAPISTEN	
						TÁMADJ!	
HARCKOCSI RÖVIDEN		ÉTEL IZESÍTŐ			ZŰ		A SUGÁR JELE
		SZILÍCIUM VEGYJELE			-RE PÁRJA		KERGET
				MELEGÍTI A NAP			
				KÁLIUM VEGYJELE			
ÁZSIAI ORSZÁG	L						

A 1. számban közölt játék kérdéseinek megfejtése:

1. Huszita hadvezér; 2. Leonardo da Vinci; 3. Könnyűlovasság; 4. Az „amerikai lovasság” (United States Cavalry) „alapító atyja”; 5. A NATO egységesítési egyezményeinek (angolul **Standardization Agreement** for procedures and systems and equipment components) rövidítése.

Szerencsés nyertesek:

1. Gulyás Attila sz. őrmester (MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred)
2. Szabó Tamás főtörzsőrmester (MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár)
3. Oravecz Marietta főtörzsőrmester (MH Vezetési és Doktrinális Központ)
4. Asztalos Sándor törzsszászlós (MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár)
5. Bíró Viktor őrmester (MH 54. Veszprém Radarezred Réskitöltő Század)

A nyereményeket az alakulataikhoz (címükre) postázzuk.

Az utolsó magyar király

IV. Károly csapatainak meglátogatásakor, a hideg és zord tél ellenére, imádkozik a hadszíntéren szolgáló katonáikért.

Alkotói kényszer

Magyar altisztek az évszaknak megfelelő képzőművészeti alkotással múlatják a szabadidejüket és gyönyörködtek katonatársaikat a harc szüneteiben.

A lövészárokban

Magyar katonák nemcsak az ellenség érkezését figyelik, de már a tavasz beköszöntét is várakozva várják.

Fontos: a nemzeti ünnepünk és az altisztek hivatása

Az Altiszti Ujság 1917. március 15-i számának címlapján Az altisztek jó modora című témakör első írása a helyzetükkel kapcsolatban okosítja és műveli az olvasót.